

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
19-04-2013

Uds. dato:
31-05-2013

Nummer:
78-13

J.nr.
1213737-12

Status: Gældende

Principafgørelse

om: **arbejdsskade - tab af erhvervsevne - forsørgelse - kontanthjælp - tilskadekomst - virksomhedspraktik**

Lov:

Lov om arbejdsskadesikring - lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013 - § 12 og § 17

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Tilskadekomne modtog kontanthjælp og havde ikke haft tilknytning til arbejdsmarkedet i cirka 20 år, da hun kom til skade i virksomhedspraktik. Hendes manglende tilknytning til det ordinære arbejdsmarked i en lang årrække gav grundlag for en prognosemæssig vurdering af, at hun ikke ville være kommet i arbejde selvom arbejdsskaden ikke var sket. Tilskadekomne havde således forud for arbejdsskaden ikke dokumenteret en tilstrækkelig evne og vilje til at opnå et arbejde på det ordinære arbejdsmarked.

Erstatning for tab af erhvervsevne skal kompensere for en eventuel nedsættelse af erhvervsevnen som følge af en arbejdsskade.

Da tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde allerede var nedsat i betydeligt omfang inden arbejdsskaden, vurderede Ankestyrelsen, at hun ikke ville have fået indtægtsgivende arbejde, selvom arbejdsskaden ikke var sket. Tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved ordinært arbejde var derfor ikke i sig selv blevet forringet som følge af arbejdsskaden. Derfor var der ikke grundlag for at fastsætte en erstatning for tab af erhvervsevne.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at belyse hvordan der skal ske fastsættelse af erstatning for tab af erhvervsevne til personer på kontanthjælp, der kommer til skade i en virksomhedspraktik, og i en længere årrække ikke har haft tilknytning til det ordinære arbejdsmarked.

2. Reglerne

§ 12 i lov om arbejdsskadesikring fastslår de almindelige regler om fastsættelse af erstatning m.v. Efter stk. 1 kan der ske nedsættelse eller bortfald af godtgørelse/erstatning, hvis den aktuelle lægelige og sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden. Efter stk. 2 skal et påvist tab af erhvervsevne, et varigt mén eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod

§ 17, stk. 1 og 2, fastslår de almindelige regler om erstatning for tab af erhvervsevne. Efter stk. 1 gælder, at har arbejdsskaden nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct. Efter stk. 2 skal der ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

3. Andre Principafgørelser

Ankestyrelsen har ikke andre Principafgørelser på området.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse om tab af erhvervsevne som følge af den anerkendte arbejdsskade af 19. marts 2007.

Vi har besluttet at behandle sagen principielt til belysning af spørgsmålet om fastsættelse af et erhvervsevnetab, når skadelidte i en længere årrække forud for arbejdsskaden ikke har haft en tilknytning til det ordinære arbejdsmarked.

Resultatet er

- Du har ikke ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Vi nedsætter derfor erstatningen fra 50 til under 15 procent

Vi ændrer således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen om erstatning for tab af erhvervsevne

Du har ikke ret til erstatning for tab af erhvervsevne som følge af arbejdsskaden af 19. marts 2007. Der er således ikke grundlag for at fastsætte en erstatning for tab af erhvervsevne på 15 procent eller mere som følge af din overgang til førtidspension den 1. januar 2012.

Vi har lagt vægt på, at følgerne efter arbejdsskaden ikke har medført en nedsat evne til at skaffe dig indtægt ved arbejde, når vi sammenligner med din erhvervsevne inden arbejdsskaden.

Dette skyldes, at du ikke har haft nogen tilknytning til det ordinære arbejdsmarked i omkring 20 år. Du har således ikke haft nogen indtægt ved arbejde i den periode, men i stedet modtaget kontanthjælp. Vi lægger ikke vægt på størrelsen af offentlige ydelser i vores vurdering, da disse ikke giver udtryk for erhvervsevnen, men alene er offentlige bestemte satser.

Vi har opstillet en prognose for, hvorledes dit livsforløb ville have været i økonomisk henseende uden den skete forringelse i erhvervsevnen ved arbejdsskaden. Vi vurderer på baggrund af din meget lange periode uden tilknytning til det ordinære arbejdsmarked sammenholdt med dine ressourcer og kompetencer, at det efter en konkret sandsynlighedsvurdering må antages, at du heller ikke uden arbejdsskaden ville være kommet i ordinært arbejde. Vi finder således, at du forud for arbejdsskaden ikke har dokumenteret en tilstrækkelig evne og vilje til at opnå et arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Arbejdsskaden har således ikke medført noget kompensationsgrundlag for en nedsat evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, og arbejdsskaden har derved ikke medført et erhvervsevnetab, der giver krav på erstatning.

Vi har lagt til grund på, at du på tidspunktet for arbejdsskaden den 19. marts 2007 ikke har haft en tilknytning til det ordinære arbejdsmarked siden 1987 svarende til en periode på cirka 20 år. På tidspunktet for arbejdsskaden var du i kommunal aktivering i en virksomhedspraktik hos en landmand. Du pådrog dig en skade i form af smerter i højre hofte, da du prøvede at standse en ko og blev slynget hen ad gulvet.

Endvidere har vi lagt til grund, at du i 1984 startede i lære i et Foto- og AV-center, hvor du tog uddannelsen til fotospecialhandler og AV-tekniker i 1986. Din seneste beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked var et arbejde ved postvæsenet i starten af 1987, hvor du var ansat i mindre end to måneder, idet du pådrog dig en knæskade og blev opsagt på grund af sygdom.

Endelig har vi lagt til grund, at du har fire børn, hvoraf de to nu er voksne. Du har derfor været væk fra arbejdsmarkedet på grund af barselsperioder. Du har i den forbindelse oplyst, at du grund af store personlige problemer og din søns handicap har valgt at være hjemmegående i en længere årrække for at støtte dine drenge bedst muligt.

Vi finder således, at du, såfremt du ikke var kommet til skade, med overvejende sandsynlighed heller ikke ville være kommet i arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Vi har derved lagt vægt på din arbejdsmarkedserfaring frem til 1987, hvor du var 22 år og det forhold, at du ikke siden 1987 har haft tilknytning til det ordinære arbejdsmarked, og at du således i en længerevarende årrække har været uden arbejdsindtægt men modtaget kontanthjælp.

Vi finder således, at arbejdsskaden ikke har medført et tab af erhvervsevne sammenlignet med din erhvervsevne inden arbejdsskaden, som giver sig til udtryk ved en længere årrække uden arbejdsindtægt og den manglende sandsynlighed for, at du ville være kommet i arbejde, hvis arbejdsskaden ikke var sket.

Der udbetales erstatning for tab af erhvervsevne, hvis arbejdsskaden har medført nedsat evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Der gives ikke erstatning, hvis erhvervsevnen er nedsat med mindre end 15 procent.

Oplysningerne fremgår særligt af generel funktionsattest, kommunale akter, patientjournal, journal fra hospital

og speciallægeerklæring.

Bemærkninger til klagen

Forsikringsselskabet har i klagen anført, at du ikke har været i arbejde siden 1987 og var i aktivering på skadestidspunktet. Forsikringsselskabet finder ikke, at erhvervsevnetabet på grund af skaden er 50 procent, og de mener, at tilkendelse af førtidspension skyldes andre årsager.

Din advokat anfører i de uddybende klagebemærkninger, at dit erhvervsevnetab bør fastsættes betydeligt højere end de 50 procent. Baggrunden herfor er, at nedsættelsen af dit erhvervsevnetab alene skyldes din tilskadekomst den 19. marts 2007. De betydelige smerter og gener samt nedsat bevægelighed skyldes alene ulykken og er årsagen til, at du efterfølgende er tilkendt førtidspension. Det forhold, at du i længere tid inden ulykken ikke har haft tilknytning til arbejdsmarkedet, er efter din advokats opfattelse uden betydning, idet ulykken netop har betydet, at du herefter aldrig kan forventes at få en tilknytning til arbejdsmarkedet igen.

Din advokat skriver endvidere, at det med tilkendelsen af førtidspension, som der altså ikke var grundlag for at tilkende på et tidligere tidspunkt forud for ulykken, netop bør lægges til grund, at det opståede erhvervsevnetab alene har årsag i ulykken den 19. marts 2007. Dette bekræftes også af det forhold, at du ikke siden ulykken har været i stand til at deltage i aktiveringstilbud eller lignende. Da det således ikke er påvist, at andre forhold har medført en fuldstændig nedsættelse af din erhvervsevne således, at du er tilkendt førtidspension, må den fuldstændige nedsættelse af erhvervsevnetabet, som tilkendelsen af førtidspensionen er ensbetydende med tilskrives ulykken jf. arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

Vi bemærker, at synspunkterne er indgået ved sagens vurdering, men vi kan ikke tiltræde advokatens bemærkninger. Vi henviser til praksis fra Højesteret (U.2010.3187H), hvorfra vi har brugt principperne i din sag. Det var en sag, hvor Højesteret udtalte, at krav på erstatning for erhvervsevnetab udløses af en varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Der skal opstilles en prognose for, hvorledes skadelidtes livsforløb ville have været i økonomisk henseende uden den skete forringelse i erhvervsevnen. Har skadelidte inden skaden haft en så beskeden tilknytning til arbejdsmarkedet eller en så ringe erhvervsevne, at det efter en konkret bedømmelse må antages, at skadelidte heller ikke uden skaden ville være kommet i arbejde, er der således ikke krav på erhvervsevnetaberstatning.

Oplysningerne i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af

- de oplysninger, som forelå, da Arbejdsskadestyrelsen traf afgørelse i sagen
- Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 28. juni 2012. Ved denne afgørelse fik du anerkendt ulykken som arbejdsskade. Du fik 5 procent i godtgørelse for varigt mén og 50 procent i erstatning for tab af erhvervsevne
- klagen til Ankestyrelsen
- Arbejdsskadestyrelsens brev om genvurdering
- brev fra din advokat af 23. november 2012